

چهل حدیث گهربار از امام حسین (علیه السلام)

<"xml encoding="UTF-8?">

حدیث اول

۱- قَالَ الْأَمَامُ سَيِّدُ الشَّهَدَاءِ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ (عَلَيْهِ السَّلَام) :

«إِنَّ قَوْمًا عَبَدُوا اللَّهَ رَغْبَةً فَتِلْكَ عِبَادَةُ التَّجَارِ، وَ إِنَّ قَوْمًا عَبَدُوا اللَّهَ رَهْبَةً فَتِلْكَ عِبَادَةُ الْعَبِيدِ، وَ إِنَّ قَوْمًا عَبَدُوا اللَّهَ شُكْرًا فَتِلْكَ عِبَادَةُ الْأَحْرَارِ، وَ هِيَ أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ.»

حضرت امام حسین (علیه السلام) فرمود: همانا عده ای خداوند متعال را به جهت طمع و آرزوی بهشت عبادت می کنند که آن یک معامله و تجارت خواهد بود و عده ای دیگر از روی ترس خداوند را عبادت و ستایش می کنند که همانند عبادت و اطاعت نوکر از ارباب باشد و طائفه ای هم به عنوان شکر و سپاس از روی معرفت، خداوند متعال را عبادت و ستایش می نمایند؛ و این نوع، عبادت آزادگان است که بهترین عبادات می باشد.

حدیث دوم

2- قَالَ (عليه السلام): إِنَّ أَجْوَدَ النَّاسِ مَنْ أُعْطِيَ مَنْ لَا يَرْجُوهُ، وَ إِنَّ أَعْفَى النَّاسِ مَنْ عَفَى عَنْ قُذْرِهِ، وَ إِنَّ أَوْصَلَ النَّاسِ مَنْ وَصَلَ مَنْ قَطَعَهُ.

فرمود: همانا سخاوتمندترین مردم آن کسی است که کمک نماید به کسی که امیدی به وی نداشته است و بخشنده ترین افراد آن شخصی است که - نسبت به ظلم دیگری با آن که توان انتقام دارد - گذشت نماید. صله رحم کننده ترین مردم و دید و بازدید کننده نسبت به خویشان، آن کسی ست که صله رحم نماید با کسی که با او قطع رابطه کرده است.

حدیث سوم

3- قِيلَ: مَا الْفُضْلُ؟ قَالَ (عليه السلام): مُلْكُ اللِّسَانِ، وَ بَذْلُ الْأَحْسَانِ، قِيلَ: فَمَا النَّقْصُ؟ قَالَ: التَّكْلُفُ لِمَا لَا يُعْنِيكَ

از حضرت سؤال شد کرامت و فضیلت انسان در چیست؟ در پاسخ فرمود: کنترل و در اختیار داشتن زبان و سخاوت داشتن، سؤال شد نقص انسان در چیست؟ فرمود: خود را و داشتن بر آنچه که مفید و سودمند نباشد.

حدیث چهارم

4- قَالَ (عليه السلام): النَّاسُ عِبِيدُ الدُّنْيَا، وَ الدِّينُ لِعَبٍّ عَلَى أَلْسِنَتِهِمْ، يَخُوطُونَهُ مَا دَارَتْ بِهِ مَعَائِشُهُمْ، فَإِذَا مُحِصُوا بِالْبَلَاءِ قَلَّ الدِّيَانُونَ.

فرمود: افراد جامعه بنده و تابع دنیا هستند و مذهب، بازیچه زبانشان گردیده است و برای امرار معاش خود، دین را محور قرار داده اند - و سنگ اسلام را به سینه می زنند. پس اگر بلائی همانند خطر - مقام و ریاست، جان، مال، فرزند و موقعیت، ... - انسان را تهدید کند، خواهی دید که دین داران واقعی کمیاب خواهند شد.

حدیث پنجم

5- قَالَ (عليه السلام): إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَا يُسِيءُ وَلَا يَعْتَذِرُ، وَالْمُنَافِقُ كُلُّ يَوْمٍ يُسِيءُ وَ يَعْتَذِرُ.

ضمن فرمایشی فرمود: همانا شخص مؤمن خلاف و کار زشت انجام نمی دهد و عذرخواهی هم نمی کند ولی فرد منافق هر روز مرتکب خلاف و کارهای زشت می گردد و همیشه عذرخواهی می نماید.

حدیث ششم

6- قَالَ (عليه السلام): إِعْمَلْ عَمَلَ رَجُلٍ يَعْلَمُ أَنَّهُ مَأْخُودٌ بِالْأَجْرَامِ، مُجْزَى بِالْأَخْسَانِ.

فرمود: کارها و امور خود را همانند کسی تنظیم کن و انجام ده که می داند و مطمئن است که در صورت خلاف تحت تعقیب قرار می گیرد و مجازات خواهد شد.

و در صورتی که کارهایش صحیح باشد پاداش خواهد گرفت.

حدیث هفتم

7- قَالَ (عليه السلام): عِبَادَ اللَّهِ! لَا تَشْتَغِلُوا بِالْدُّنْيَا، فَإِنَّ الْقَبْرَ بَيْتُ الْعَمَلِ، فَأَعْمَلُوا وَلَا تَغْلُوا.

فرمود: ای بندگان خدا، خود را مشغول و سرگرم دنیا - و تجملات آن - قرار ندهید که همانا قبر، خانه ای است که تنها عمل - صالح - در آن مفید و نجات بخش می باشد، پس مواظب باشید که غفلت نکنید.

حدیث هشتم

8- قَالَ (عليه السلام): لَا تَقُولَنَّ فِي أَخِيكَ الْمُؤْمِنِ إِذَا تَوَارَى عَنْكَ إِلَّا مِثْلَ مَا تُحِبُّ أَنْ يَقُولَ فِيكَ إِذَا تَوَارَيْتَ عَنْهُ.

فرمود: سخنی - که ناراحت کننده باشد - پشت سر دوست و برادر خود مگو، مگر آن که دوست داشته باشی که

همان سخن پشت سر خودت گفته شود.

حدیث نهم

۹- قَالَ (عليه السلام): يَا بُنَيَّ! إِيَّاكَ وَظُلْمَ مَنْ لَا يَجِدُ عَلَيْكَ نَصِيراً إِلَّا اللَّهَ.

فرمود: پرهیز از ظلم و آزار رساندن نسبت به کسی که یآوری غیر از خداوند متعال نمی یابد.

حدیث دهم

10- قَالَ (عليه السلام): إِنِّي لَا أَرَى الْمَوْتَ إِلَّا سَعَادَةً، وَ لَا الْحَيَاةَ مَعَ الظَّالِمِينَ إِلَّا بَرَمًا.

فرمود: به درستی که من از مرگ نمی هراسم و آن را جز سعادت نمی بینم؛ و زندگی با ستمگران و ظالمان را عار و ننگ می شناسم.

حدیث یازدهم

11- قَالَ (عليه السلام): مَنْ لَبَسَ ثَوْباً يُشْهِرُهُ كِسَاهُ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَوْباً مِنَ النَّارِ.

فرمود: هرکس لباس شهرت - و انگشت نما از هر جهت - بپوشد، خداوند او را در روز قیامت لباسی از آتش می پوشاند.

حدیث دوازدهم

12- قَالَ (عليه السلام): أَنَا قَتِيلُ الْعَبْرَةِ، لَا يَذْكُرُنِي مُؤْمِنٌ إِلَّا اسْتَعْبَرَ.

فرمود: من کشته گریه ها و اشک ها هستم، هیچ مؤمنی مرا یاد نمی کند مگر آن که عبرت گرفته و اشک هایش جاری خواهد شد.

حدیث سیزدهم

13- قَالَ (عليه السلام): لَوْ شَتَمَنِي رَجُلٌ فِي هَذِهِ الْأُذُنِ، وَ أَوْمَى إِلَى الْيُمْنَى، وَ اعْتَذَرَ لِي فِي الْأُخْرَى لَقَبِلْتُ ذَلِكَ مِنْهُ، وَ ذَلِكَ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ (عليه السلام) حَدَّثَنِي أَنَّهُ سَمِعَ جَدِّي رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله) يَقُولُ: لَا يَرُدُّ الْحَوْضَ مَنْ لَمْ يَقْبَلِ الْعُذْرَ مِنْ مُجِبِّ أَوْ مُبْطِلِ.

فرمود: چنانچه با گوش خود بشنوم که شخصی مرا دشنام می دهد و سپس معذرت خواهی او را بفهمم، از او می پذیرم و گذشت می نمایم، چون که پدرم امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) از جدم رسول خدا (صلى الله عليه وآله) روایت نمود: کسی که پوزش و عذرخواهی دیگران را نپذیرد، بر حوض کوثر وارد نخواهد شد.

حدیث چهاردم

14- قِيلَ لِلْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ (عليه السلام): مَنْ أَعْظَمُ النَّاسِ قَدْرًا؟ قَالَ: مَنْ لَمْ يُبَالِ الدُّنْيَا فِي يَدَيَّ مَنْ كَانَتْ.

از حضرت سؤال شد: با شخصیت ترین افراد چه کسی است؟ در جواب فرمود: آن کسی است که اهمیت ندهد که دنیا در دست چه کسی می باشد.

حدیث پانزدهم

15- قَالَ (عليه السلام): مَنْ عِبَدَ اللَّهَ حَقَّ عِبَادَتِهِ، آتَاهُ اللَّهُ فَوْقَ أَمَانِيهِ وَ كِفَايَتِهِ.

فرمود: هرکس خداوند متعال را با صداقت و خلوص، عبادت و پرستش نماید؛ خدای متعال او را به بهترین آرزوهایش می رساند و امور زندگیاش را تأمین می نماید.

حدیث شانزدهم

16- قال (علیه السلام): اخذوا كثرة الحلف، فإنه يخلف الرجل لعل أربع: إما لمهانه يجدها في نفسه، تحته على الصراعه إلى تصديق الناس إياه. وإما لعي في المنطق، فيتخذ الأيمان حشواً وصله لكلامه. وإما لثهمه عزفها من الناس له، فيرى أنهم لا يقبلون قوله إلا باليمين. وإما لإرساله لسانه من غير تثبيت.

فرمود: خود را از قسم و سوگند برهانید که همانا انسان به جهت یکی از چهار علت سوگند یاد می کند: در خود احساس سستی و کمبود دارد، به طوری که مردم به او بی اعتماد شده اند، پس برای جلب توجه مردم که او را تصدیق و تأیید کنند، سوگند می خورد. و یا آن که گفتارش معیوب و به دور از حقیقت است، و می خواهد با سوگند، سخن خود را تقویت و جبران کند. و یا در بین مردم متهم است - به دروغ و بی اعتمادی - پس می خواهد با سوگند و قسم خوردن جبران ضعف نماید. و یا آن که سخنان و گفتارش متزلزل است - هر زمان به نوعی سخن می گوید - و زبانش به سوگند عادت کرده است.

حدیث هفدهم

17- قال (علیه السلام): أيما إثنين جرى بينهما كلام، فطلب أحدهما رضى الآخر، كان سابقه إلى الجنة.

فرمود: چنانچه دو نفر با یکدیگر نزاع و اختلاف نمایند و یکی از آن دو نفر، در صلح و آشتی پیشقدم شود، همان شخص سبقت گیرنده، جلوتر از دیگری به بهشت وارد می شود.

حدیث هجدهم

18- قال (علیه السلام): و اعلموا إن حوائج الناس إليكم من نعم الله عليكم، فلا تميلوا النعم فتحوّل نعمة.

فرمود: توجه داشته باشید که احتیاج و مراجعه مردم به شما از نعمت های الهی است، پس نسبت به نعمت ها روی، بر نگردانید؛ وگرنه به نعمت و بلا گرفتار خواهد شد.

حدیث نوزدهم

19- قال (علیه السلام): يَا ابْنَ آدَمَ! اذْكُرْ مَصْرَعَكَ وَ مَضْجَعَكَ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ، تَشْهَدُ جَوَارِحُكَ عَلَيْكَ يَوْمَ تَزِلُّ فِيهِ الْأَقْدَامُ.

فرمود: ای فرزند آدم، بیاد آور لحظات مرگ و خواب گاه خود را در قبر، همچنین بیاد آور که در پیشگاه خداوند قرار خواهی گرفت و اعضاء و جوارحت بر علیه تو شهادت خواهند داد، در آن روزی که قدم ها لرزان و لغزان می باشد.

حدیث بیستم

20- قال (علیه السلام): مُجَالَسَةُ أَهْلِ الدَّنَاءِ شَرٌّ، وَ مُجَالَسَةُ أَهْلِ الْفِسْقِ رِيْبَةٌ.

فرمود: همنشینی با اشخاص پست و رذل سبب شرّ و بد یختی خواهد گشت؛ و همنشینی و مجالست با معصیت کاران موجب شگ و بدبینی خواهد شد.

حدیث بیست و یکم

21- قال (علیه السلام): إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الدُّنْيَا لِلْبَلَاءِ، وَ خَلَقَ أَهْلَهَا لِلْفَنَاءِ.

فرمود: به درستی که خداوند متعال دنیا و اموال آن را برای آزمایش افراد آفریده است و همچنین موجودات دنیا را جهت فناء - و انتقال از این دنیا به جهانی دیگر - آفریده است.

حدیث بیست و دوم

22- قَالَ (عليه السلام): لَا يَأْمَنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا مَنْ قَدْ خَافَ اللَّهَ فِي الدُّنْيَا.

فرمود: کسی در روز قیامت از شدائد و احوال آن در امان نمی باشد، مگر آن که در دنیا از خداوند متعال ترس داشته باشد - و اهل گناه و معصیت نگردد .

حدیث بیست و سوم

23- قَالَ (عليه السلام): لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، وَ دَوَاءُ الذُّنُوبِ الْإِسْتِغْفَارُ.

فرمود: برای هر غم و دردی درمان و دوائی است و جبران و درمان گناه، طلب مغفرت و آمرزش از درگاه خداوند می باشد.

حدیث بیست و چهارم

24- قَالَ (عليه السلام): مَنْ قَرَأَ آيَةً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِي صَلَاتِهِ قَائِمًا، يُكْتَبُ لَهُ بِكُلِّ حَرْفٍ مِائَةُ حَسَنَةٍ.

فرمود: هرکس آیه ای از قرآن را در نمازش تلاوت نماید، خداوند متعال در مقابل هر حرفی از آن یکصد حسنه در نامه اعمالش ثبت می نماید.

حدیث بیست و پنجم

25- قَالَ (عليه السلام): سَبْعَةُ أَشْيَاءَ لَمْ تُخْلَقْ فِي رَحِمٍ: فَأَوَّلُهَا آدَمُ (ع)، ثُمَّ حَوَاءُ، وَ الْغُرَابُ، وَ كَبُشُ إِبْرَاهِيمَ (ع)، وَ نَاقَةُ اللَّهِ، وَ عَصَا مُوسَى (ع)، وَ الطَّيْرُ الَّذِي خَلَقَهُ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ (ع).

ضمن جواب سؤال های پادشاه روم، فرمود: آن هفت موجودی که بدون خلقت در رحم مادر، آفریده شده اند، عبارتند از:

حضرت آدم (علیه السلام) و همسرش حواء. و کلاغی که برای راهنمایی دفن هابیل آمد.

و گوسفندی که برای قربانی، به جای حضرت اسماعیل (علیه السلام) آمد.

و شتری که خداوند برای پیامبرش، حضرت صالح فرستاد.

و عصای حضرت موسی (علیه السلام).

و هفتمین موجود آن پرنده ای بود که توسط حضرت عیسی (علیه السلام) آفریده شد.

حدیث بیست و ششم

26- قال (علیه السلام): إِنَّ أَعْمَالَ هَذِهِ الْأُمَّةِ مَا مِنْ صَبَاحٍ إِلَّا وَ تُعْرَضُ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى.

فرمود: همانا - نامه کردار و - اعمال این امت، در هر صبحگاه بر خداوند متعال عرضه می گردد.

حدیث بیست و هفتم

27- قال (علیه السلام): اجْتَنِبُوا الْغِشْيَانَ فِي اللَّيْلِ الَّتِي تُرِيدُونَ فِيهَا السَّفَرَ، فَإِنَّ مَنْ فَعَلَ ذَلِكَ، ثُمَّ رَزِقَ وَلَدٌ كَانَ جَوَالَةً.

فرمود: در آن شبی که قصد مسافرت دارید، با همسر خود زناشوئی نکنید، که چنانچه عمل زناشوئی انجام گردد و در آن زمان فرزندی منعقد شود، بسیار متحرک و افکارش مغشوش می باشد.

حدیث بیست و هشتم

28- قال (علیه السلام): الرُّكْنُ الْيَمَانِيُّ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ، لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْهُ فَتَحَهُ، وَ إِنَّ مَا بَيْنَ الرُّكْنَيْنِ - الْأَسْوَدَ وَ الْيَمَانِي - مَلَكٌ يُدْعَى هَجَيْرٌ، يُؤَمِّنُ عَلَى دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ.

فرمود: زُكْنِ يَمَانِي كَعْبَهُ الْهَي، دربی از درب های بهشت است و مابین رکن یمانی و حجرالأسود ملک و فرشته ای است که برای استجابت دعای مؤمنین آمین می گوید.

حدیث بیست و نهم

29- قَالَ (عليه السلام): إِنَّ الْغِنَى وَ الْعِزَّ خَزَا يَجُولَانِ، فَلَقِيَا التَّوَكُّلَ فَاسْتَوْطَنَا.

فرمود: عزّت و بی نیازی - هر دو - شتاب زده به دنبال پناهگاهی می دویدند، چون به توکل برخورد کردند، آرامش پیدا نموده و آن را پناهگاه خود قرار دادند.

حدیث سیم

30- قَالَ (عليه السلام): مَنْ نَفَسَ كُرْبَةً مُؤْمِنٍ، فَرَجَّ اللَّهُ عَنْهُ كَرْبَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

فرمود: هرکس گره ای از مشکلات مؤمنی باز کند و مشکلش را برطرف نماید، خداوند متعال مشکلات دنیا و آخرت او را اصلاح می نماید.

حدیث سی و یکم

31- قَالَ (عليه السلام): مَنْ وَالَانَا فَلِجَدِّي (صلى الله عليه وآله) والى، وَ مَنْ عَادَانَا فَلِجَدِّي عادى.

فرمود: هر که ما را دوست بدارد و پیرو ما باشد، پس دوستی و محبتش به جهت جدّم رسول خدا (صلى الله عليه وآله وسلم) می باشد.

و هرکس با ما دشمن و کینه توز باشد، پس دشمنی و مخالفت او به جهت جدّم رسول خدا (صلى الله عليه وآله وسلم) خواهد بود.

حدیث سی و دوم

32- قَالَ (عليه السلام): يَا ابْنَ آدَمَ! اُذْكُرْ مَصَارِعَ آبَائِكَ وَ اَبْنَائِكَ، كَيْفَ كَانُوا، وَ حَيْثُ حَلَّوْا، وَ كَأَنَّكَ عَنْ قَلِيلٍ قَدْ حَلَلْتَ مَحَلَّهُمْ.

فرمود: ای فرزند آدم، بیاد آور آن لحظاتی را که پدران و فرزندان - و دوستان - تو چگونه در چنگال مرگ قرار گرفتند، آن ها در چه وضعیتی و موقعیتی بودند و سرانجام به کجا منتهی شدند و کجا رفتند.

و بیندیش که تو نیز همانند آن ها به ایشان خواهی پیوست - پس مواظب اعمال و رفتار خود باش .

حدیث سی سوم

33- قَالَ (عليه السلام): يَا ابْنَ آدَمَ، إِنَّمَا أَنْتَ أَيَّامٌ، كُلَّمَا مَضَى يَوْمٌ ذَهَبَ بَعْضُكَ.

فرمود: ای فرزند آدم، بدرستی که تو مجموعه ای از زمان ها و روزگار هستی، هر آنچه از آن بگذرد، زمانی از تو فانی و سپری گشته است - بنابراین لحظات عمرت را غنیمت شمار که جبران ناپذیر است .

حدیث سی و چهارم

34- قَالَ (عليه السلام): مَنْ حَاوَلَ أَمْرًا بِمَعْصِيَةِ اللَّهِ كَانَ أَفْوَتْ لِمَا يَرْجُو وَ أَسْرَعَ لِمَجِيئِهِ مَا يَحْذَرُ.

فرمود: هرکس از روی نافرمانی و معصیت خداوند، کاری را انجام دهد، آنچه را آرزو دارد سریع تر از دست می دهد و به آنچه هراسناک و بیمناک می باشد مبتلا می گردد.

حدیث سی و پنجم

35- قَالَ (عليه السلام): الْبُكَاءُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ نَجَاتٌ مِنَ النَّارِ وَ قَالَ: بُكَاءُ الْعُيُونِ، وَ خَشْيَةُ الْقُلُوبِ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ.

فرمود: گریان بودن به جهت ترس از - عذاب - خداوند، سبب نجات از آتش دوزخ خواهد بود؛ و فرمود: گریان بودن چشم و خشیت داشتن دل ها یکی از نشانه های رحمت الهی - برای بنده - است.

حدیث سی و ششم

36- قَالَ (عليه السلام): لَا يَكْمِلُ الْعَقْلُ إِلَّا بِاتِّبَاعِ الْحَقِّ.

فرمود: بینش و عقل و درک انسان تکمیل نمی گردد مگر آن که - اهل حق و صداقت باشد و - از حقایق، تبعیت و پیروی کند.

حدیث سی و هفتم

37- قَالَ (عليه السلام): أَهْلَكَ النَّاسَ اثْنَانِ: خَوْفُ الْفَقْرِ، وَ طَلَبُ الْفَخْرِ.

فرمود: دو چیز مردم را هلاک و بیچاره گردانده است: یکی ترس از این که مبدا در آینده فقیر و نیازمند دیگران گردند و دیگری فخر کردن در مسائل مختلف و مباهات بر دیگران است.

حدیث سی و هشتم

38- قَالَ (عليه السلام): مَنْ عَرَفَ حَقَّ أَبَوَيْهِ الْأَفْضَلَيْنِ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ، وَ أَطَاعَهُمَا، قِيلَ لَهُ: تَبَخَّحَ فِي أَيِّ الْجَنَانِ شِئْتِ.

فرمود: هر شخصی که حق والدینش محمد (صلی الله علیه وآله وسلم) ، و علی (علیه السلام) را که با شرافت و با فضیلت ترین انسان ها هستند، بشناسد و - در تمام امور زندگی - از ایشان تبعیت و اطاعت کند؛ در قیامت به

او خطاب می شود: هر قسمتی از بهشت را که خواستار باشی، می توانی انتخاب کنی و در آن وارد شوی.

حدیث سی و نهم

39- قَالَ (عليه السلام): مَنْ طَلَبَ رِضَى اللَّهِ بِسَخَطِ النَّاسِ كَفَاهُ اللَّهُ أُمُورَ النَّاسِ، وَ مَنْ طَلَبَ رِضَى النَّاسِ بِسَخَطِ اللَّهِ وَ كَلَّهَ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ.

فرمود: هرکس رضایت و خوشنودی خداوند را - در امور زندگی - طلب نماید گرچه همه افراد از او رنجیده شوند، خداوند مهمّات و مشکلات او را کفایت خواهد نمود و کسی که رضایت و خوشنودی مردم را طالب گردد گرچه مورد خشم و غضب پروردگار باشد، خداوند امور این شخص را به مردم واگذار می کند.

حدیث چهلّم

40- قَالَ (عليه السلام): إِنَّ شِيعَتَنَا مَنْ سَلِمَتْ قُلُوبُهُمْ مِنْ كُلِّ غِشٍّ وَ غِلٍّ وَ دَغَلٍ.

فرمود: شیعیان و پیروان ما - اهل بیت عصمت و طهارت (علیهم السلام) - آن کسانی هستند که افکار و درون آن ها از هر گونه حيله و نیرنگ و عوام فریبی سلامت و تهی باشد.